

בית המשפט המחוזי בחיפה

19 יוני 2015

עת"מ 15-02-7346 [REDACTED] ואח' נ' שר הפנים

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותרים

.1 [REDACTED]
.2 [REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד דניאל מישור

נגד

משרד הפנים

ע"י פרקליטות מחוז חיפה, מחלקה אזרחית ומנהלית

המשיב

1
2

פסק דין

3
4 בפני עתירה נגד החלטת המשיב מיום 29.12.14 הדוחה את בקשה העותרים למתן אישרת כניסה
5 ראשונית לעותרת 1 ובתה על מנת להתחיל את ההליך המדורג לקבלת מעמד מכוח זוגיות העותרת
6 עם העותר 2.

7

8 העותרת, ילידת 1983, אזרחית אוקראינית, מעוניינת להיכנס לישראל ולקיים החיים משותפים עם
9 בעלה, העוטר, יליד 1980, אזרח ישראלי. העותרים הכירו בספטמבר 2013 דרך האינטרנט, החלו
10 להתכתב, החלה להתפתח ביניהם מערכת זוגית והותרים אף נפגשו בישראל כאשר העוטר הזמין
11 את העותרת לחופשה בארץ כתיירת. העותרת נכנסה לישראל ביום 14.3.10 ובני הזוג בילו במשך
12 שבוע. בתום החופשה שבה העותרת לארץ מוצאה והותרים המשיכו לשמור על קשר ביניהם.
13 לעותרת יש ילדה מנישואיה הקודמים, בת 6. העוטר מתכוון לגדלה כילדתו שלו. ביום 21.5.14
14 התחרתו העותרים באוקראינה. העוטר שב ארצה וכאשר הגיעו העותרת ובתה לישראל נעזרו על ידי
15 משטרת הגבולות שכן לא היו בידיהם האישורים המתאים לצורך כניסה ארצת. ביום 15.6.14
16 נערך דיון בבית הדין לעערומים בת"א בערך 14/1114, אך ב"כ העותרים בחר לחזור בו מהערר במהלך
17 הדיון והערר נמחק. בהחלטה שנייתה בערר זה צוין כי ככל שתוגש בקשה לקבלת מעמד בהתאם
18 לנוהל יידרש לה המשיב בנפש חפכה ולא יזקוף לחובת העוררים את ניסיון הכניסה מיום 13.6.14.
19 ביום 14.8.31 הגיע העוטר בקשה למתן אישרת כניסה לישראל לעותרת על פי נוהל 5.2.0008 וזמן
20 את העותרת וביתה לישראל. ביום 14.9.30 דחה המשיב את הבקשת ולא אפשר את כניסה העותרת
21 ובתה בנמקו כי לא הוציאו ראיות משכנעות לכנות הקשר; לאור תקופת היכרות קצרה ביותר שעיקרה
22 מבוססת על קשר טלפון ו인터넷; ולאחר שהנישואין נערכו לאחר תקופת היכרות קצרה ביותר.
23 העוטר הגיע ערר על החלטה זו וביום 14.12.29 נדחה הערר. העתירה שלפני הוגשה נגד החלטות
24 המשיב.
25

26 בהמשך, לאחר הגשת העתירה, נמסרה הודעה מטעם המשיב. המשיב הודיע לאחר שחזר ובחן את
27 עניינים של העותרים מצא כי יש מקום להזכיר את עניינים לבחינה נוספת ולקיים לעותרים שימוש

בית המשפט המחוזי בחיפה

19 יוני 2015

עת"מ 15-02-7346

ולתת החלטה חדשה בעניינים. העותרים סירבו לקבל את הצעת המשיב ולמחוק את העטירה. על כן,
ביום 10.5.15 התקיים דיון מקדמי בעטירה. בהמשך להצעת בית המשפט באותו דיון והחלטת
bihamish מיום 18.5.15 הוגשה הודעה מטעם המשיב לפיה המשיב מסכים למתן אישרתו כניסה
לעתרת, שתהא קבועה בזמן למשך 30 ימים, וזאת בכפוף להפקדת ערבות של 40,000 ש"ח בתב"ג
וככל שהעותרת מבקשת להכנס אליה את בתה הקטינה איזי העותרים יידרשו להפקיד ערבות בגובה
60,000 ש"ח. במקרה, העטירה תימחק. העותרים דחו את ההצעה המשיב לקצוב את השות
העותרת ובתה בישראל לתקופה של 30 ימים וכן התנגדו לגובה הערבות וטענו כי גובהה בלתי מידתי
ובלת סביר.

ביום 14.6.15 התקיים דיון נוסף בעניין המחלוקת שנוטרו בין הצדדים. המשיב טען כי גובה הערבות
הمبוקש נועד להבטיח יציאתו של העותרת ובתה מן הארץ בתום התקופה שתקבע והescoom שנקבע
הוא בהתאם לנוהל. על כן, הוריתתי בהחלטה מיום 14.6.15 כי ב"כ המשיב ימציא פירוט של אמות
מידה לקביעת ערבות למקשי אשרת כניסה לישראל, כדי שנitin יהיה לבחון בין היתר את סבירות
ההחלטה לעניין חיוב העותרים בהפקדת ערבות בסך 60,000 ש"ח. בהמשך הוגשה הודעת המשיב
במסגרתה טען המשיב כי בקביעת גובה הערבות התחשב בתנאים הנוגעים לעותרים, כגון הקשר
הקר, הנישואין שנערכו לאחר תקופת היכרות קקרה, העובדה שמדובר במזמנת וקטינה ויש קושי
לבצע אכיפה במידה שהבקשה תסורב, וכיוצא"ב. עוד נטען בהודעת המשיב כי על פי נוהל ערבות,
למנהל הלשכה סמכות לקצוב ערבות של עד 30,000 ש"ח לאדם, בהתחשב בסיצונים שיש בקשה,
ocaar מדבר במי שהוא נתין של מדינה שלازרחיה יש נטייה להשתקעות בישראל הסמכות היא עד
50,000 ש"ח. לכן, נטען על ידי המשיב, כי נקבעה ערבות סבירה לחלוין בענייננו ונקבע סכום של
30,000 ש"ח לכל אדם. להודעה צורף נוהל ערבות של המשיב.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים והוראות הנוהל הנגי סבור כי יש להעמיד את גובה הערבות על
סך של 20,000 ש"ח.

המשיב מצין כי קבוע, בהתאם להוראות נוהל ערבות ולנתוני המקרה, כי יש להעמיד את הערבות
על סך של 30,000 ש"ח לכל אדם ולכן על העותרת ובתה להעמיד סכום של ערבות בסך 60,000 ש"ח.
קביעתו מבוססת על הוראות סעיף 3.5.1 לנוהל הקבוע כי טווח הערבות לנtiny מדיניות שיש להם
נטיה להשתקע בישראל יקבע בין 20,000 ש"ח ל – 50,000 ש"ח. יוער כי לא נמסר כל נתון המבוסס את
הטענה כי אוקראינה אכן נמנית על המדינות שלازרחיה נטיה להגר לישראל, ואולם מוקן אני
להניח כי אלו הם פני הדברים.

עם זאת נראה כי המשיב מתעלם בחלהותיו לעניין מתן האשרה כניסה לישראל לצורכי שימוש
מהעובדת שהעותרים מציגים ראיות להיותם נשואים. לא נטען בפני כי הנושאים בהתאם לדין
באוקראינה אינם נישואים אמיתיים. בנסיבות אלו לא ניתן להתייחס לבקשת העותרים בקשה של בני זוג

בית המשפט המחוזי בחיפה

19 יוני 2015

עת"מ 15-02-7346

שאין כל ראייה ממשית, ولو לכאהורה, לחבר זוגי אמיתי בינם. בהתאם ראוי לקבוע את גובה העבותה בהתאם להוראות סעיף 3.5.4 הקובע את העבותה לבני זוג המבקשים להיכנס לישראל ייחדיו לישראל בעקבות נישואין בחו"ל על הסכום של 15,000 ש"ח וקטין נלווה על הסכום של 5,000 ש"ח. אולם העותרים אינם מבקשים להיכנס ייחדיו לישראל, לאחר והouter אזרח ישראל ומוצי בישראל, ואולם העותרת נשואה לו בהתאם לחוק אוקראינה ובהתאם יש לראות אותה ואת ביתה ככלו העונים על הוראות סעיף 3.5.4 להלן.

בשולי האמור אוסיף כי כאשר מדובר בבחינת בקשה של אזרח ישראלי לאפשר את כניסה בزن/בת הזוג לישראל, ובמיוחד כאשר מדובר במצב בו נשואים בני הזוג, כי אז צריכה הבדיקה להתבצע ברגישות הרואיה המביאה לידי ביטוי את זכותו של אדם להינשא לבן/בת זוג לפי בחרותו החופשית. קביעת ערכוויות צריכה להביא בחשבון לא רק את זכות היסוד לבחירת בן/בת זוג אלא גם את יכולתו הכלכלית של הערב אזרח ישראל. זאת כדי שבעד הבטחת האפשרות לפיקוח על הליך בჩינת כניסה הקשר לא תחסם דרכו של האזרח הישראלי להקים בית עם בן/בת הזוג אך ורק מחמת חסרונו כס. ראוי שעקרונות אלו יעמדו נגד עני גורמי המשיב בבודדים לקבוע ערכוויות במקרים מסווג זה.

בסיכוןו של דבר אני מעמיד את גובה העבותה הדורשת לשם התרת כניסה כניסט העותרת וביתה לישראל על סכום כולל של 20,000 ש"ח (בגין העותרת ובתה הקטינה גם יחד). יש לאשר את כניסה העותרת וביתה לישראל, בכפוף להפקדת העותרת, לפרק זמן סביר שלא יפתח מ- 60 ימים לצורך עריכת השימוש ובחינת בקשה העותרים להסדרת מעמד העותרת בישראל והחלטת ההליך המדווג לצורך בchinaת כניסה הקשר שבין העותרים.

מאחר והמשיב חוזר מהתנדותו להתרת כניסה כניסט העותרת לישראל (הוגם שלאחר הגשת העתירה) והודיעו התמקד אך ורק בגובה הערכוויות שיופקדו, ולפניהם משורת הדין, לא חייבתי את המשיב בהוצאות ראיות. עם זאת סבור אני כי אין להעמיד את העותר במצב בו נזוק כלכלי רק מהטעם שנאלץ להגיש עתירה. אשר על כן אני מחייב את המשיב בתשלומים הוצאות סימילריות לעותר בסכום כולל של 5,000 ש"ח שיישולמו עד ליום 20.7.15 שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהווים ועד למועד התשלומים המלא בפועל.

المذكورة تعبير عوتك لب"כ הצדדים.

31 ניתן היום, ב' تمוז תשע"ה, 19 יוני 2015, בהעדך הצדדים.

בית המשפט המחויז בחיפה

19 יוני 2015

עת"מ 15-02-7346

ר' שפירא, ס. נשיא

1